

ZESTIGSTE DAG VOOR PASEN 12 februari 2012 WEHL

Ds. K. van Bergen, Doetinchem

SCHRIFTLEZING Ezechiël 1:1-14, 28-2:1
enkele gedeelten uit hoofdstuk 1 en 2,
de roeping van Ezechiël, het roepingsvisioen.

Gemeente, op weg naar PASEN,

Vanaf vorige week, de **zeventigste** dag voor Pasen
tot en met Pasen
tijdens de lange tocht, pelgrimstocht,
wordt in veel kerken gelezen
uit de profetieën van Ezechiël,
Ezechiël, profeet van de ballingschap.
Die keuze van de roostermakers,
zou weleens te maken kunnen hebben,
met de ballingschap die zeventig jaar duurde,
een tijd van bezinning voor het volk van God.
Een tijd van bezinning voor ons in het jaar 2012.

De ballingen werden tijdens die periode
dag aan dag herinnerd,
dat zij werden weggevoerd
uit Juda, uit Jeruzalem.
En nu,
daar aan de rivier de KEBAR
moesten zij een nieuw bestaan opbouwen,
al knaagde aan hen het verlangen,
heimwee en herinneringen
aan Jeruzalem, naar de Tempel.

Om het te zeggen in geloofstaal, paastaal,
onderweg naar PASEN:
de oude mens achterlaten
zodat de nieuwe mens verrijst.
Zo'n ballingschap, zo'n moeilijke levensperiode,
welke ook,
maakt toch een ander mens van je!

Ook onder ons zijn er,
die dat gevoel herkennen,
verhuisd, om welke reden ook,
soms tegen wil en dank.
En je inzetten om een nieuw bestaan
op te bouwen.
Wat kost dat veel energie!

Het is de profeet **EZECHIËL**,

die ons als het ware,
de ballingschap binnenleidt.
Ezechiël, 30 jaar is hij.
Opgeleid tot priester.
Hoe kan het ook anders
als je uit een priesterlijk geslacht
afkomstig bent.
Al was je thuis in de TEMPEL,
maar je mocht pas met 30 jaar,
alle priesterlijke taken vervullen.
Wie weet, had hij daar naar uitgekeken.

Het loopt anders in het leven van Ezechiël,
Zoals ook velen onder ons, vandaag,
zich moeten heroriënteren tijdens hun leven,
hun levensplan moeten bijstellen.
Om een ziekte die hun leven teistert
Om verlies van een tochtgenoot door scheiding of de dood.
Om tegenslag of juist ontslag in je leven.
Om faillissement van een bedrijf, dat jou treft.

Ezechiël wordt tezamen met
de bovenlaag van het volk van God,
uit Juda in ballingschap gevoerd.
Daar leeft hij nu aan de oevers van de KEBAR,
in het land van de Chaldeeën, Tweestromenland,
waaruit Abraham, vader van alle gelovigen, ooit wegtrok.
Abraham, die de stem van God vernam in zijn leven,
zich geroepen wist
GA! naar het land dat IK je zal wijzen.
Of zij, de ballingen,
de STEM van God zullen vernemen?
Zal Ezechiël de STEM van God horen?

Vijf jaar leeft Ezechiël inmiddels in ballingschap,
temidden van de Judeeërs,
als priester in volle rechten,
maar zonder TEMPEL!
Hoe verrassend
dat het woord van God, hem, Ezechiël, daar bereikt,
zoals ooit Abraham, de gelovige,
in het Tweestromenland,
die hem vooruit ging!
Of is het zo,
dat mensen, waar zij ook verblijven,
bereikbaar zijn,
overal en altijd voor de EEUWIGE?
En de EEUWIGE voor ons met onze gebeden,
in ons roepen, smeken om zijn nabijheid,
soms met, soms zonder woorden.
Dat is toch een troostende gedachte!

Ezechiël heeft tijdens de ballingschap,
meerdere visioenen,
waarvan we op weg naar PASEN lezen.
Vanmorgen horen we van zijn roepingsvisioen!

Wat is een *visioen*?

Komt het visioen van *boven*?

Of komt het van *beneden*?

Ezechiël zegt:

'de hand van de Heer was op mij!'

Dat is geloof, een geschenk van *boven*!

Het visioen krijgt vorm met woorden en beelden,
uit ons leven, onze ervaringen, en die van Ezechiël,
van *beneden*!

Het is een overrompelend, angstaanjagend roepingsvisioen.

Overrompelend voor de hoorders, de lezers,

tot op de dag van vandaag.

Het is toch merkwaardig

dat volgens de joodse traditie, de rabbijnen,

jonge mannen beneden de dertig jaar,

dit eerste hoofdstuk *niet* mogen lezen.

Om dat angstaanjagende misschien?

Of laat je je al te snel door de beelden beïnvloeden?

De rabbijnen menen dat ze door hun jeugdige onervarenheid,
de diepte van zo'n godsmysterie niet aan kunnen.

Ezechiël aangeraakt,

temidden van al die bewegende beelden

symbolen, afkomstig uit Israëls priesterlijke overlevering.

Daarmee was Ezechiël vertrouwd

door zijn priesterdienst in de Tempel.

Maar ook babylonische religieuze symbolen!

Zo herkennen we ook deze symbolen uit het visioen,

die Johannes op Padmos inspireerden,

weergegeven in het boek Openbaring van Johannes.

Beelden, die later gebruikt zijn

om de evangeliën aan te duiden.

door de kerkvader Hieronymus.

*de mens met vleugels, de engel voor Matteus

*de leeuw voor Marcus

*de stier voor Lucas

*de adelaar voor Johannes.

Lang niet alle beelden uit de visioenen,

kunnen we heden ten dage duiden.

Wat opvalt zijn de tekenen van wind en vuur,

temidden van al die bewegende beelden

in het chaotische visioen.

Tekenen die wij herkennen

uit de gebeurtenissen op de Sinai, en Pinksteren.

Wind en vuur, tekenen van Gods nabijheid,

ook nabij de kinderen Israël in Babel!

Hoe troostend is dat!

In welke chaotische situatie je ook verkeert

Hij is erbij!

Al hebben wij, levend in andere tijden,

in de regel zulke visioenen niet.

Of is het een mystieke ervaring?

Maar wel:

in welke ballingschap of duisternis

je ook terecht komt in je leven

Hij is erbij!

Dat vraagt om oplettendheid, ***waakzaamheid***.

Vaak ontdek je dat pas achteraf.

Pas dan ben je in staat, zo lijkt het wel,

de ***signalen*** van zijn nabijheid te duiden.

En je weet het:

Hij was erbij in de crisis van mijn leven!

Ezechiël wordt geroepen

om ***wachter*** te zijn!

Dat lezen we nog wat verder in het profetenboek.

Wachter ten tijde van de ballingschap.

Geen priester, maar profeet en wachter!

Dat vergt een andere levenshouding.

Het betekent alert zijn,

of er ***veranderingen*** op komst zijn.

Anders gezegd:

signalen opvangen en duiden!

Zoals die andere wachter en profeet

Jesaja, die roept:

de morgen komt, nog is het nacht!

De wachter merkt al kleine veranderingen op!

Zoals we in het voorjaar zien,

die eerste roze bloesem van de amandelboom,

de waakboom,

afgebeeld op de omslag van de liturgie.

Gemeente,

zijn wij waakzaam,

ontdekken wij ***signalen*** van Gods nabijheid,

in ons leven, de samenleving?

Ook als duisternis ons omringt?

Die vraag is niet zo gemakkelijk te beantwoorden.

Misschien ontdek je dat,

als je de kracht krijgt

om ***op te staan*** en op je levensweg verder te gaan,

zoals Abram, zoals Ezechiël,

zoals de mens met wie wij

levensdagen delen,

die in donkere tijden het uithoudt

om staande te blijven en te gaan!

Vaak achteraf:

En we roepen uit: En toch.....hij was erbij!
En zeggen aarzelend:
toen die mens, die ik ontmoette,
op het dieptepunt van mijn leven,
kon luisteren,
zorg droeg voor eten en drinken,
liefde gaf,
hoop wakker maakte,
ja toen, werden dat signalen van Gods nabijheid!
Soms niet meer dan beginnende roze bloesem
van de amandelboom in de winter!
Laat u dan zo aan het licht tillen!
Misschien vandaag!

S T I L T E